

I. CRÒNICA LEGISLATIVA

I.1. PRINCIPAT DE CATALUNYA (DOGC DEL PRIMER SEMESTRE DE 1990)

per Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap de la Secció d'Ús Oficial de la Llengua Catalana
de la Direcció General de Política Lingüística

Administració local

Pel que fa a aquest àmbit cal esmentar la continuïtat respecte a anys anteriors de la convocatòria de subvencions per a projectes de normalització lingüística que duguin a terme les corporacions locals i altres organismes que en depenguin, per mitjà dels seus serveis lingüístics, durant l'any 1990. L'Ordre que ho preveu és de 2 de març de 1990 (DOGC núm. 1268, del 16).

Àmbit jurídic i judicial

També s'hi continua la política d'ajut als opositors per tal de fomentar el seu coneixement del Dret civil català i de la llengua catalana, però en aquesta ocasió s'ha ampliat aquest ajut als opositors a notaries i registres de la propietat i mercantils, mitjançant l'Ordre de 2 de gener de 1990 (DOGC núm. 1241, del 12).

Així mateix, l'Ordre de 18 de gener de 1990, (DOGC núm. 1247, del 26), per la qual s'ofereixen a entitats jurídiques de Dret públic i Dret privat, mitjançant convocatòria pública, subvencions per a la realització d'estudis, treballs i activitats relacionats amb l'administració de justícia i l'àmbit del dret, preveu que les subvencions seran atorgades preferentment als projectes relacionats amb els estudis, els treballs o les activitats adreçats a afavorir la normalització lingüística a Catalunya en l'àmbit de la justícia i del dret, entre d'altres prioritats.

Col·legis professionals

Pel que fa a aquest àmbit s'ha d'esmentar l'Ordre de 16 de gener de 1990 (DOGC núm. 1245, del 22), per la qual, havent-ne comprovat prèviament l'adequació a la legalitat, s'inscriuen al Registre de col·legis professionals de la Generalitat de Catalunya els Estatuts del Col·legi de Graduats Socials de Barcelona. L'article 4 d'aquests estatuts diu que «el català i el castellà seran les llengües pròpies del Col·legi de Graduats Socials de Barcelona». És una llàstima que un dels pocs estatuts de col·legis professionals que fan referència a la llengua la facin amb aquest to contradictori amb el caràcter propi exclusiu que la llengua catalana té a Catalunya, segons la Llei Orgànica de l'Estatut d'Autonomia, norma constitucional que tots els professionals del dret han de conèixer. Recordem per exemple que en la *Crònica* del número 5 (pàg. 258) vam reproduir un article dels Estatuts del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya que mostra una lectura correcta de l'Estatut i avançada en favor de la normalització del català. Els Estatuts del Col·legi de Secretaris, Interventors i Dipositaris d'Administració Local de Barcelona, modificats per Resolució de 20 de març de 1990 (DOGC núm. 1274, del 30), no fan cap referència lingüística.

Departament de Cultura

En relació amb aquest Departament, cal esmentar les disposicions i les convocatòries següents, aparegudes al DOGC núm. 1241, de 12 de gener de 1990:

— Decret 342/1989, de 19 de desembre, de derogació del Decret 342/1983, de 21 de novembre, que regula les subvencions a les publicacions periòdiques escrites totalment o parcialment en català. D'ara endà-

vant aquestes publicacions se subvencionaran mitjançant la convocatòria anual corresponent, com és el cas de l'Ordre de 20 de desembre de 1989 (DOGC núm. 1241, de 12 de gener de 1990), d'aprovació de les bases per a la concessió d'ajuts a les publicacions periòdiques escrites en català.

— Ordre de 27 de desembre de 1989, de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions a persones físiques i a entitats privades sense finalitat de lucre per a la promoció a l'exterior de la cultura catalana, «destinada —segons l'exposició de motius— a continuar la línia iniciada fa uns anys de subvencionar aquelles activitats que ajuden a projectar a l'estranger la llengua i la cultura catalanes».

— Resolució de 4 de gener de 1990, per la qual es fan públiques les bases per a la concessió de subvencions per a la realització d'activitats de promoció i difusió de la literatura catalana durant el 1990.

— Resolució de 4 de gener de 1990, per la qual es fan públiques les bases per a la concessió d'ajuts a propostes de traducció al català d'obres literàries estrangeres per a l'any 1990.

— Resolució de 4 de gener de 1990, per la qual es fan públiques les bases per a la concessió d'ajuts a la investigació sobre moviments, obres i autors de literatura catalana contemporània per a l'any 1990.

— Resolució de 4 de gener de 1990, per la qual es fan públiques les bases per a la concessió d'ajuts a la creació de guions de llargs-metratges cinematogràfics per a l'any 1990.

— Resolució de 5 de gener de 1990, per la qual es fan públiques les bases per a la concessió de subvencions a empreses editorials estrangeres per a l'edició o promoció de traduccions a altres llengües d'obres literàries en llengua catalana durant l'any 1990.

— Resolució de 5 de gener de 1990, de convocatòria de concurs públic per a concessió d'ajuts a propostes de creació literària en llengua catalana en tots els gèneres, modalitats i suports per a l'any 1990.

— Resolució de 5 de gener de 1990, per la qual es fa pública la convocatòria per a la concessió dels IX Premis Nacionals de Literatura Catalana.

Altres convocatòries i disposicions:

— Ordres d'11 de gener de 1990 (DOGC núm. 1245, de 22 de gener),

d'aprovació de les bases per a la concessió dels premis Nacionals de Cinematografia i Videografia, corresponents a 1990.

— Decret 29/1990, de 23 de gener (DOGC núm. 1253, de 9 de febrer), de modificació del Decret 41/1986, de 13 de febrer, de creació d'òrgans auxiliars de la Comissió per a la Normalització Lingüística i de la Direcció General de Política Lingüística.

— Ordre de 12 de febrer de 1990 (DOGC núm. 1262, de 2 de març), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions a iniciatives adreçades a augmentar el coneixement i la presència pública de la llengua catalana.

— Ordre de 29 de març de 1990 (DOGC núm. 1279, d'11 d'abril), per la qual es creen els premis nacionals d'arts plàstiques i es fa pública la convocatòria de l'edició corresponent a l'any 1990. Parla de l'idioma en premiar, en el seu punt 1.6, «l'autor o autors del llibre d'art publicat en llengua catalana durant l'any 1989 que destaquí més pel seu contingut».

— Resolució de 18 d'abril de 1990 (DOGC núm. 1286, de 2 de maig) per la qual es renoven els membres de la Junta Permanent de Català.

— Resolució de 27 d'abril de 1990, (DOGC núm. 1292, de 16 de maig), de convocatòria de concurs públic per atorgar ajuts per a treballs sobre terminologia catalana.

— Ordre de 15 de maig de 1990 (DOGC núm. 1301, de 6 de juny), de convocatòria de concurs públic per a la concessió de subvencions destinades a la promoció de la cinematografia catalana i a la producció, distribució i exhibició de pel·lícules en català.

— Resolució de 22 de maig de 1990 (DOGC núm. de 13 de juny), de convocatòria per a la concessió dels Premis nacionals de periodisme de la Generalitat de Catalunya. Segons les bases, «poden optar a aquests premis els autors de treballs periodístics publicats en llengua catalana en alguna publicació periòdica de Catalunya».

— Anunci de 24 de maig de 1990 (DOGC núm. 1298, del 28) pel qual es convoca concurs públic per adjudicar la realització de la campanya de normalització lingüística en l'àmbit de l'esport durant l'any 1990.

Departament d'Ensenyament

Pel que fa a aquest Departament, cal esmentar les disposicions i les convocatòries següents:

— Ordre de 7 de febrer de 1990 (DOGC núm. 1254, del 12), de convocatòria per a la concessió d'ajuts per a la realització d'intercanvis escolars entre grups d'alumnes de centres docents de Catalunya i de grups d'alumnes de centres docents dels estats membres de la Comunitat Econòmica Europea. El seu preàmbul expressa com a finalitat d'aquests ajuts la de promoure, entre d'altres, el coneixement de les llengües estrangeres, i en el punt 1.e de l'annex s'especifica que «Atès que l'intercanvi és una activitat escolar, tant lingüística com interdisciplinària, s'haurà de realitzar en època lectiva i durant l'any 1990».

— Resolució de 5 de febrer de 1990 (DOGC núm. 1256, del 16), de modificació de la Resolució de 30 de setembre de 1986, per la qual es regulaven els cursos de normalització lingüística i el reciclatge de català per al professorat d'ensenyament primari.

— Resolució de 14 de febrer de 1990 (DOGC núm. 1257, del 19), per la qual es dicten les normes de matriculació als centres docents públics i concertats que imparteixen ensenyament primari per al curs 1990-91. Com en anys anteriors (v. per exemple la *Crònica* del número 14, pàg. 367), aquestes normes inclouen un apartat relatiu a l'aplicació de la Llei de normalització lingüística, on entre altres coses es preveu que «atenent els drets lingüístics dels alumnes, al moment de fer pública l'oferta de places escolars s'informarà degudament del projecte lingüístic de cada centre que, en tot cas, s'haurà d'emmarcar en l'àmbit de la Llei de normalització lingüística».

— Ordre de 20 de febrer de 1990 (DOGC núm. 1264, de 7 de març), per la qual es convoca concurs públic per a l'elaboració de materials didàctics dels mòduls dels cursos de normalització lingüística per al professorat d'ensenyament secundari. Aquesta convocatòria s'adiu amb l'Ordre d'11 de novembre de 1988 (referenciada a la *Crònica* del núm. 13), per la qual s'estableixen mesures d'incentivació als centres d'ensenyament secundari per tal d'estimular el procés de normalització lingüística en les activitats docents que es duguin a terme inserides i planificades dins el projecte lingüístic dels centres d'ensenyament secundari.

— Ordre de 21 de febrer de 1990 (DOGC núm. 1264, de 7 de març),

per la qual, com en anys anteriors (v. per exemple la *Crònica* del número 14) es convoca concurs per a l'atorgament de borses d'estudi a grups d'alumnes de centres docents de Catalunya per a l'aprenentatge actiu d'idiomes.

— L'Ordre de 2 de març de 1990 (DOGC núm. 1270, del 21), per la qual s'estableixen els criteris de distribució i el procediment per a la concessió de beques als titulars superiors, destinades a la realització de treballs d'investigació de mercats i d'accions de promoció comercial, que preveu, entre les condicions de l'article 3 que han de tenir les persones sollicitadores, la de tenir coneixement suficient del català i de l'idioma del país de destinació o bé del que habitualment s'hi utilitzi en les relacions econòmiques, dintre dels quatre que s'hi esmenten.

— Resolució de 13 de març de 1990 (DOGC núm. 1274, del 30), per la qual s'ofereixen ajuts per a la realització de congressos i simposis científics i tecnològics especialitzats durant l'any 1990. S'hi estableix, en l'article 9, que la comissió avaluadora dels ajuts valorarà, entre altres aspectes, «el fet que en aquestes manifestacions la llengua catalana estigui present als actes, als programes, a les publicacions i a les activitats en general, excepte quan, pel seu caire internacional, la llengua oficial del congrés o simposi hagi de ser una altra».

— Resolució de 22 de març de 1990 (DOGC núm. 1274, del 30), del Departament d'Ensenyament, per la qual es convoca concurs públic de mèrits per a la provisió de llocs de treball d'Inspecció d'Ensenyament de Catalunya. Segons l'article 3, serà necessari acreditar el coneixement oral i escrit de la llengua catalana i castellana, i més endavant es regula la forma d'acreditar aquests coneixements davant del Tribunal.

— Resolució d'11 d'abril de 1990 (DOGC núm. 1283, del 25), de convocatòria per a la realització de proves d'avaluació d'ensenyaments sense escolaritat per a l'obtenció del títol de formació professional de primer grau o tècnic auxiliar. En l'annex 4, punts 6 i 7, s'hi preveu que en la redacció de les proves es tindrà en compte el que estableixen la Llei, el Decret i les Ordres de normalització lingüística, i s'hi regula l'ensenyament de la llengua catalana.

— Ordres de 12 d'abril de 1990 (DOGC núm. 1280, del 18), per les quals es convoca concurs oposició per a la provisió de places del cos de professors d'Educació General Bàsica, la primera, i de funcionaris docents del cossos d'ensenyaments secundaris, la segona. A l'igual de les convocatòries de l'any passat (v. la *Crònica* del núm. 14, pàg. 366), per segona

vegada, i a l'empara de la convocatòria estatal marc (v. l'apartat I.2), la primera ordre esmentada preveu una prova eliminatòria de coneixement de les dues llengües oficials, i la segona únicament de comprensió.

— Resolució de 24 d'abril de 1990 (DOGC núm. 1287, de 4 de maig), de la Direcció General de Gestió de Professorat i Centres Docents del Departament d'Ensenyament, per la qual es convoquen concursos de trasllat entre el professorat d'Educació General Bàsica de Catalunya en unitats d'Educació General Bàsica i de pre-escolar. Com en anys anteriors, aquesta resolució distingeix encara entre dos tipus de vacants per raons lingüístiques: les que requereixen del professor titulació de llengua i cultura catalanes i les que no requereixen tal titulació. En aquesta convocatòria, però, i com a novetat positiva, s'hi estableix expressament que totes les vacants de pre-escolar requereixen aquesta titulació. Esperem que aviat la requereixi la resta de vacants.

— Ordre de 30 d'abril de 1990 (DOGC núm. 1291, de 14 de maig), per la qual s'autoritzen diversos mòduls professionals en el Pla d'experimentació del segon cicle d'ensenyament secundari, i el cessament de la impartició de diversos mòduls professionals. Tots els mòduls preveuen que la formació dels alumnes tenen l'objectiu, entre altres, que els alumnes dominin correctament almenys l'expressió oral i escrita en català i castellà, i en alguns casos el llenguatge de la respectiva especialitat. En el cas del mòdul «Planxa i pintura de vehicles» no es fa cap previsió lingüística.

— Ordre de 22 de maig de 1990 (DOGC núm. 1297, del 25), per la qual es regula el procés d'adscripció dels professors de pre-escolar, EGB i educació especial que presten serveis amb caràcter definitiu als centres docents públics de Catalunya. L'article 5 de l'Ordre diu el següent: «(...) d'acord amb el que disposa l'article 6 del Reial Decret 895/1989 (v. la *Crònica* del número anterior), d'entre els professors que tenen la capacitat reconeguda exigida, tindran preferència en l'adscripció als llocs de treball, en raó de l'exigència de coneixements de llengua castellana i catalana, com també l'aranès, si s'escau, els qui posseeixin algun dels certificats o títols següents, sense que aquesta preferència, a efectes de l'adscripció, comporti cap variació en l'antiguitat que correspongui a cadascun dels professors del centre». A continuació s'hi citen diversos títols i proves que acrediten el coneixement dels tres idiomes esmentats.

— Resolució de 28 de maig de 1990 (DOGC núm. 1300, d'1 de juny), sobre instruccions per a la concessió de comissions de servei a professors

de batxillerat i d'educació general bàsica amb títol de llicenciat, o extensions d'institut de batxillerat de col·legis públics d'educació general bàsica, per al curs 1990-1991. S'hi fa la previsió següent: «3.— Els interessats a obtenir comissió de serveis hauran d'adjuntar a la sol·licitud una declaració jurada o promesa i/o la documentació acreditativa escaient, segons la qual tenen coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya, tant en l'expressió oral com en l'escripta.»

Funció pública

Pel que fa a la Generalitat, el coneixement de la llengua catalana té una minsa valoració en l'Ordre de 27 de desembre de 1989 (DOGC núm. 1244, de 19 de gener de 1990), de convocatòria de concurs de mèrits per a la provisió d'una plaça en règim de contracte laboral indefinit al Departament de Governació. El seu article 5.a diu que «La selecció es realitzarà mitjançant el sistema de concurs de mèrits, segons el barem següent en relació amb les tasques a exercir: a) curssets, diplomes o estudis realitzats, fins a 3 punts. Així mateix es valoraran els coneixements de català (...).»

També s'especifica que la prova de llengua per a l'ingrés en el cos de mossos d'esquadra serà «de mèrit, no eliminatòria», en la Resolució de 21 de març de 1990 publicada al DOGC núm. 1271, del dia 23.

La Resolució de 30 de maig de 1990 (DOGC núm. 1303, d'11 de juny), de convocatòria per a la provisió de places vacants de cap de servei i de cap de secció dels serveis jerarquitzats de les institucions sanitàries de la Seguretat Social dependents de l'Institut Català de la Salut, ofereix més garanties que els càrrecs nomenats coneguin la llengua pròpia de la institució on presten els seus serveis. Així, s'hi especifica que els aspirants hauran d'acreditar en la prova pràctica el coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya. Sorpren que el mateix departament, en canvi, en la Resolució de 5 de juny de 1990 (DOGC núm. 1305, del 15), de convocatòria de proves selectives per a l'accés al grup administratiu de funció administrativa a les institucions sanitàries de la Seguretat Social adscrites a l'Institut Català de la Salut, situï la prova de català com a prova optativa i, encara, a triar amb la d'informàtica. Ja del tot desconcertant és el fet que encara aquest Departament publicuï al mateix DOGC la Resolució d'11 de juny de 1990, de convocatòria de proves selectives per a l'accés al grup de gestió de funció administrativa a les institucions sanitàries de la Seguretat Social adscrites a l'Institut Català de la Salut, on ja no es

fa cap mena de referència a l'exigència de coneixements lingüístics als aspirants.

Les universitats de Barcelona i Politècnica de Catalunya continuen la mateixa previsió lingüística que comentàvem en números anteriors en les convocatòries de personal d'administració i serveis. Així, la Resolució d'1 de desembre de 1989 (DOGC núm. 1242, de 15 de gener de 1990), de convocatòria de proves selectives per a l'ingrés a l'escala administrativa de la Universitat de Barcelona, diu, en el punt 1.9, que «d'acord amb el que estableix l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, els aspirants han de demostrar, al llarg de les proves, que estan degudament capacitats en el coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya». Pel que fa la Universitat Politècnica de Catalunya, inclouen la mateixa clàusula les Resolucions de 26 de març de 1990 (DOGC núm. 1278, de 9 d'abril), per les quals es convoquen proves selectives per a l'ingrés de personal a l'escala d'auxiliars administratius a les províncies de Barcelona i Girona la primera, i de Lleida la segona.

La Universitat Autònoma de Barcelona, que fins ara incloïa una clàusula idèntica en els seves convocatòries, no ha volgut esperar la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'article 34 de la Llei de la Funció pública de la Generalitat per citar-lo en les seves convocatòries i introduir, doncs, una forma explícita i esficaç de garantir la capacitat dels aspirants en la llengua oficial pròpia de Catalunya. Així, la Resolució de 21 de març de 1990 (DOGC núm. 1276, de 4 d'abril), per la qual es convoquen proves selectives per a l'accés a l'escala auxiliar administrativa de la universitat esmentada inclou aquesta base: «1.7 D'acord amb el que estableix l'article 34 de la Llei 17/1985, del 2 d'agost (sic; se cita la llei catalana però amb el dia i el mes de la llei estatal), els aspirants, al llarg de les proves, hauran d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, tant en l'expressió oral com en l'escripta.» A més d'això, la base 1.6.3.1 preveu, com una part del tercer exercici eliminatori, que cal: «Redactar un escrit administratiu sobre la base d'un guió proposat pel Tribunal. Aquest escrit s'haurà de transcriure a màquina en llengua catalana.»

El Parlament de Catalunya demana que s'acrediti mitjançant una prova el coneixement de català, castellà i una llengua estrangera en l'Anunci de convocatòria de concurs-oposició lliure per a la provisió d'una plaça de documentalista, publicada en el DOGC núm. 1242, de 15 de gener de 1990, i naturalment una de català i castellà en un altre per a la provisió d'una plaça de corrector/a-redactor/a.

Com ja hem vist en ocasions anteriors, la Institució del Síndic de Greuges no té cap inconvenient a exigir el coneixement de les dues llengües

oficials a Catalunya com a requisit previ a prendre part en el concurs públic de mèrits i capacitat per a la provisió d'una plaça d'auxiliar administratiu/va, amb caràcter eventual, convocada per Resolució de 16 de maig de 1990 al DOGC núm. 1293, del 17. No s'hi especifica, però, com s'avaluaran aquests coneixements.

Parlament

Pel que fa a l'activitat parlamentària d'aquest període cal remarcar —entre les diverses intervencions parlamentàries en aspectes lingüístics— els acords següents:

— Moció 32/III del Parlament de Catalunya sobre la política lingüística, aprovada pel ple el 16 de maig de 1990 (BOPC núm. 169, del 24; DSPC-P, 62). El seu text és el següent:

«El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 16 de maig de 1990, d'acord amb l'article 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política lingüística, presentada pel Diputat I. Sr. Josep Lluís Carod-Rovira, de l'A.p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i les esmenes presentades.

»Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament ha aprovat la següent:

»Moció: el Parlament de Catalunya, a fi de continuar avançant en el procés de normalització lingüística del català en un context de progrés efectiu i de convivència social, insta el Govern de la Generalitat a:

»1. Continuar impulsant la normalització lingüística, amb tots els mitjans al seu abast, per tal d'adaptar de manera adequada l'objectiu de l'ús social del català a la nova època de canvi i modernització de la societat catalana i d'Europa.

»2. Continuar adoptant mesures concretes i programes efectius de normalització lingüística en tots els àmbits, de manera particular en el terreny socio-econòmic, mercantil, laboral i industrial i en tots els aspectes que afecten, d'una manera directa, la vida quotidiana dels ciutadans i llurs usos lingüístics.

»3. Prosseguir la recerca d'una línia d'entesa amb la Generalitat Valenciana i el Govern Balear, amb la finalitat de complir l'acord d'aquesta Cambra sobre la signatura d'un conveni de col·laboració, en matèria lingüística, amb les institucions del domini idiomàtic català.

»4. Prosseguir vetllant pel compliment efectiu de l'actual Llei de nor-

malització lingüística, per tal d'omplir adequadament els buits legals existents, i realitzar, en el termini més breu que sigui possible, els estudis oportuns que permetin avaluar correctament la viabilitat jurídica i la necessitat tècnica d'actualitzar o no la Llei de normalització lingüística, aprovada pel Parlament de Catalunya el 1983.

Palau del Parlament, 16 de maig de 1990

El Secretari Segon
Lluís A. García i Sáez

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda»

— Resolució 121/III adoptada pel ple del Parlament de Catalunya del dia 28 de març de 1990 (BOPC núm 152, de 10 d'abril de 1990; DSPC-P, 53), sobre la utilització del català al Senat. El seu text és el següent:

«El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 28 de març de 1990, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre la utilització del català en el Senat, presentada per tots els Grups parlamentaris (Reg. 15900).

»Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent Resolució:

»El Parlament de Catalunya:

»1. Manifesta la seva convicció que per avançar en la configuració del Senat com a veritable Cambra de representació territorial és imprescindible que aquest assumeixi i protegeixi la pluralitat cultural i lingüística de l'Estat, d'acord amb allò que disposen la Constitució i l'Estatut.

»2. Insta, en aquest sentit, les forces polítiques catalanes a fer les actuacions necessàries per aconseguir la utilització del català en el Senat i, en conseqüència, insta els seus diputats i els membres de la Cambra Alta a proposar als Grups parlamentaris en el Senat les iniciatives que facin possible aquesta aspiració.»

Retolació i toponímia

En l'àmbit de la retolació privada exhibida en públic hem de destacar dues importants disposicions. Per una banda, el Decret 348/1989, de 19 de desembre (DOGC núm. 1246, de 24 de gener de 1990), pel qual el Departament de Comerç, Consum i Turisme ofereix la concessió de subvencions per a la realització d'inversions destinades a la normalització dels

rètols dels establiments comercials. Es tracta de subvencions a fons perdut que poden arribar fins a un 35 % de la inversió, i sempre que no superin les 500.000 pessetes. D'altra banda també mereix ser destacat el Decret 166/1990, de 20 de juny (DOGC núm. 1319, de 18 de juliol), del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, pel qual es regula la prestació del servei de transport de vehicles automòbils avariats, ja que l'article 3 d'aquest Decret, sota el títol d'informació a l'usuari, preveu que: «En tots els vehicles dedicats al transport de vehicles automòbils avariats haurà d'exhibir-se al públic, almenys (sic) en català, un cartell (...) en el qual s'especificaran els preus aplicables (...)» Malgrat l'àmbit determinat a què va destinada aquesta disposició, és important perquè juntament amb algunes altres d'anteriors i de diversos departaments relatives per exemple a càmpings, a aparells industrials o a tallers de reparació d'automòbils, es va formant un corpus de normes que donen entenedent la decisió del govern que la presència del català, com a llengua pròpia del país, pot ser imposada en el marc dels reglaments reguladors de les diferents activitats privades, igual com les administracions la imposen en el seu funcionament propi, ja que aquesta presència constitueix un interès públic volgut per la legislació, i per tant ha de ser objecte de protecció mitjançant el desplegament normatiu corresponent, igual que en el cas de qualsevol altre interès públic.

Pel que fa a toponímia, el DOGC núm. 1241, de 12 de gener de 1990, i el BOE núm. 60, de 10 de març, publiquen una Resolució de 14 de desembre de 1989, de la Direcció General d'Administració Local del Departament de Governació, relativa a l'aprovació del canvi de nom del municipi de Vandellòs (Baix Camp), que passa a denominar-se Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

Altres disposicions de la Generalitat de Catalunya

Quant a l'organització interna, cal esmentar dues disposicions:

— el Decret 25/1990, de 9 de gener (DOGC núm. 1252, de 7 de febrer), de reestructuració del Departament de Treball, ja que l'article 13 d'aquest Decret atribueix al Servei del Gabinet Tècnic de la Secretaria General del Departament les funcions, entre d'altres, de planificació i supervisió d'activitats relacionades amb la normalització lingüística, i l'article 14 d'aquest mateix Decret adscriu a aquest servei la Secció de documentació i publicacions, que té, també entre d'altres, les tasques d'estudi

i proposta de les necessitats del Departament en matèria de normalització lingüística;

— el Decret 91/1990, de 3 d'abril (DOGC núm. 1284, del 27), de reestructuració de diversos òrgans del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. L'article 7 preveu l'existència d'una Sots-direcció General de coordinació, de la qual depèn un Servei de Comunicació i Informació (article 7.2), que al seu torn inclou una Secció de Publicacions i Informació (article 14.2). Entre les funcions de la Sots-direcció general i el Servei no se'n citen de lingüístiques, però sí que ho fa l'article 15.3 en referir-se a les de la Secció esmentada, quan diu que té, entre d'altres, les de donar suport idiomàtic a totes les unitats del Departament i fer la revisió lingüística i la traducció de publicacions.

Pel que fa a altres qüestions, cal esmentar les disposicions següents:

— l'Ordre de 22 de gener de 1990 (DOGC núm. 1250, de 2 de febrer), de convocatòria de concurs per a la concessió de beques per a la recerca sobre autonomies de països estrangers, preveu, en el seu annex 5.2, l'acreditació que el becari «coneix suficientment l'idioma de treball del país escollit, mitjançant l'aportació dels certificats corresponents»;

— l'Ordre de 5 de febrer de 1990 (DOGC núm. 1268, de 16 de març), per la qual es convoquen proves per a l'habilitació de guies de turisme a Catalunya. D'acord amb el Decret 210/1989, d'1 d'agost, citat en el número anterior i pel qual es reglamenta la professió de guia de turisme a Catalunya, aquesta convocatòria té en compte la llengua catalana, però malauradament només en garanteix realment un limitat coneixement passiu ja que estableix que els tests que els aspirants hagin de superar «seran plantejats en català». La insuficiència d'aquesta previsió lingüística es fa ben palesa en contrastar-la amb el domini de la llengua estrangera que ha de ser capaç d'utilitzar l'aspirant, ja que aquest domini s'estableix com a requisit o condició prèvia, que s'ha d'acreditar mitjançant les proves eliminatòries orals i escrites corresponents. No s'entén que per al català no se li exigeixi també el coneixement actiu, sobretot si recordem que el Decret esmentat deia que «els guies de turisme han d'utilitzar les dues llengües oficials de Catalunya i els idiomes estrangers dels quals obtinguin l'habilitació». A banda d'això, un dels punts del temari de coneixements que han de superar els aspirants s'intitula: «La llengua catalana: el seu àmbit geogràfic, característiques més importants.»